

Aar bliver ført Bog over, hvad hver enkelt Arbejder fortjener, og naar han endelig kommer saa vidt, at han ikke kan arbejde længere, og han skal have Pension, bliver Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Løn den Sum, hvorefter Pensionen beregnes. For de civile Funktionærer i Klasse B gælder en anden Regel. Her anvender man de saakaldte Pensionslønningssatser, der ikke falde nøjagtigt sammen med Aarsindtægterne, men dog tilnærmelsesvis repræsenterer det samme. Nu have som bekendt de, som oppebære Pension paa dette Grundlag, klaget over, at man stadig beregner den af den laveste Pensionslønningssats, og efter hvad der er kommet til Udvalgets Kundskab, have de i alt Fald nu og da virkelig haft nogen Grund til at føle sig brøstholdne. Men Forholdet er jo det, at naar to paa hinanden følgende Pensionslønningssatser lægges langt fra hinanden, vil naturligvis en saadan Uret blive større, saafremt man stadig følger den Regel, at Pension altid skal udregnes efter den lavere Pensionslønningssats. Naar man derimod gør Afstanden mellem to Pensionslønningssatser meget lille, bliver Uretfærdigheden ikke saa stor. Men Forholdet er jo ogsaa det, at det er Administrationen, der i det hele udarbejder Tabellerne over Pensionslønningssatserne, og saa er det jo bedst, at vi i alt Fald faa en Regel, som de vedkommende Funktionærer ikke paa nogen Maade kunne klage over. Dette er Hensigten med Ændringsforslag Nr. 3, der gaar ud paa, at naar en Aarsløn — den skal jo udregnes for de sidste 5 Aar, i hvilke vedkommende har været i Tjeneste — ligger mellem to paa hinanden følgende Pensionslønningssatser, skal den højeste af disse være den Lønningssats, hvorefter vedkommendes Pension beregnes. Den højtærede Minister har tiltraadt dette Forslag, og jeg anbefaler Tinget at vedtage det.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at i § 5 skulle Ordene: „i den paagældende Virksomhed“ udgaa. Sagen er simpelthen den, at der i § 5 er indført en Bestemmelse, hvorefter en civil Funktionær i Hæren eller Søværnet ikke i den Tid, hvori han ikke har arbejdet i den paagældende Virksomhed, kan sammentjene sig, om man saa maa sige, en Pensionsret eller sammentjene sig Pension. Man mener, at det ikke kan være rigtigt, at dette Udtryk „i den paagældende Virksomhed“ bibeholdes. Sagen er simpelt den, at man

jo kan bære sig saaledes ad, at man flytter en Arbejder fra den Virksomhed, han har staaet i i mange Aar eller dog i længere Tid, over i en anden, og i Kraft af den Bestemmelse, der ligger i Udtrykket „i den paagældende Virksomhed“, kan fratage ham Adgangen til at opnaa eller sammentjene Pensionsret eller sammentjene Pensionstjenestealder. Jeg er ganske sikker paa, at det ikke vil ske, men Adgangen til en saadan Optræden er tilvejebragt ved bemeldte Udtryk, og saa er det ogsaa rigtigt, at man udelukker dette ved at fjerne Ordene: „i den paagældende Virksomhed“.

Ændringsforslag Nr. 5 er af rent sproglig Natur, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Endelig foreslaar man i Ændringsforslag Nr. 9, at Ordet „uværdigt“ udgaa. § 13 handler om Understøttelse til fader- og moderløse Børn, hvis Fader altsaa har været civil Funktionær enten ved Hæren eller Søværnet, og bestemmer, at i det Tilfælde Moderen, før hun døde, har haft, eller hvis hun havde overlevet sin Mand, vilde have haft Ret til Pension, skal vedkommende Barn ogsaa have Ret til at faa en aarlig Pension paa 72 Kr. indtil dets 15de Aar, naar det er trængende og „værdigt“. At tale om Værdighed for et Barn er egentlig et underligt Sprog, thi Forholdet er jo i Virkeligheden i pædagogisk Forstand det, at jo mere uværdigt Barnet er, desto mere trænger det til en Understøttelse, desto mere trænger det til Opdragelse osv., og jeg finder det derfor ganske i sin Orden, at det foreslaas, at Ordet „værdigt“ udgaa.

Det af den højtærede Finansminister stillede Forslag, som Udvalget har tiltraadt, gaar simpelthen ud paa at fastsætte, at den ny Lov træder i Kraft 1. April 1907, og at Loven af 6. April 1906 ophæves fra samme Tidspunkt. Men saa kommer dernæst en Indrømmelse overfor de civile Funktionærer i Hæren, der nu have været under Pensionsloven af 6. April 1906 i et Aar, og som senest 1. April 1907 have opnaaet Pensionsret. Disse Funktionærer skulle nu efter dette Ændringsforslag beholde denne Pensionsret, men i øvrigt skal deres Pensionering foregaa efter den ny Lov. Om Mindretallenes Ændringsforslag skal jeg ikke nu udtale mig, muligvis bliver der Lejlighed til det senere. Jeg skal sluttelig anbefale det høje Ting at vedtage de Ændringer, jeg nu har motiveret, og derefter vedtage Forslaget med disse Ændringer.